

Sahabat Alam Malaysia
Friends of the Earth Malaysia
For Environmental Justice

1, Jalan Joki, 11400 Penang, Malaysia
Tel No: +604 827 6930
Fax No: +604 827 6932
Email: foemalaysia@gmail.com
<https://www.foe-malaysia.org>

Surat Kepada Pengarang

22 April 2022

PERLU PEKA TERHADAP AMARAN DARI IBU BUMI

Ia adalah Hari Bumi sekali lagi pada 22 April. Seperti yang telah kami katakan sebelum ini, tidak cukup untuk mendedikasikan satu hari dalam setahun untuk mengingatnya jika kita ingin menyelamatkannya dan menyelamatkan diri kita.

Kita mesti mengingati ibu bumi setiap hari dan meletakkan alam sekitar dan ekologi dalam pokok kedudukan pembuatan keputusan jika kita ingin mengelakkan malapetaka masa depan yang akan mengakibatkan impak alam sekitar yang dahsyat yang juga mempunyai implikasi kepada ekonomi.

Kita telah menghadapi situasi ini, sebagai contoh kesan buruk daripada banjir besar berikutan episod hujan lebat yang semakin dikaitkan dengan perubahan iklim, serta pemotongan dan kekurangan air akibat pencemaran sungai dan salah urus lembangan sungai, dan penebangan hutan.

Apa yang amat mengecewakan dan menyedihkan ialah aktiviti yang menjejaskan kemampanan kita masih berlaku.

Suatu laporan berita muncul minggu ini bahawa menurut tinjauan oleh Projek Pendedahan Rimba (*Rimba Disclosure Project - RDP*), hutan berjumlah hampir keluasan Singapura, atau kira-kira tiga kali ganda luas Kuala Lumpur, telah diperuntukkan untuk pembukaan di Semenanjung Malaysia. Laporan itu menyatakan bahawa Malaysia akan menyaksikan penebangan hutan berjumlah sekurang-kurangnya 72,584.73ha dalam masa terdekat, kerana 86 laporan penilaian kesan alam sekeliling (EIA) yang melibatkan tanah berhutan telah diluluskan, 28 penyenaian hutan untuk dijual telah dikenal pasti, dan satu projek melibatkan penebangan hutan sedang berjalan.

Juga terdapat projek penambakan besar-besaran dengan kesan alam sekitar yang sangat serius termasuk daripada jumlah besar perlombongan pasir dan pengkuarian batu yang akan berlaku untuk projek ini, dan pemusnahan kawasan sensitif alam sekitar. Projek-projek ini digerakkan oleh beberapa kerajaan negeri, termasuk cadangan projek terbaru iaitu Maharani Energy Gateway untuk simpanan minyak dan gas di Johor.

Semua projek yang dirancang ini datang pada masa laporan terkini Panel Antara Kerajaan mengenai Perubahan Iklim (*Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC*) mengenai "Impak, Adaptasi dan Keterdedahan" telah menekankan keperluan untuk pembangunan berdaya tahan iklim. Antara salah satu daripada banyak mesej ialah "Perubahan iklim yang disebabkan oleh manusia, termasuk kejadian ekstrem yang lebih kerap dan sengit, telah menyebabkan kesan buruk yang meluas dan kerugian dan kerosakan yang berkaitan kepada alam semula jadi dan manusia, di luar kebolehubahan iklim semula jadi....Peningkatan cuaca dan iklim melampau telah membawa kepada beberapa kesan yang tidak dapat dipulihkan kerana sistem semula jadi dan manusia didorong melebihi kemampuan mereka untuk menyesuaikan diri."

Daripada mengurangkan kerentanan kita terhadap kesan iklim, trajektori pembangunan yang tidak mampan semasa ini meningkatkan risiko dan keupayaan kita untuk berdaya tahan iklim.

Tepat pada masanya gabungan besar NGO di bawah panji ‘Gabungan Darurat Iklim Malaysia’ (termasuk SAM), telah pada 20 April, menuntut kerajaan di peringkat persekutuan, negeri dan tempatan untuk “mengisytiharkan Darurat Iklim di Malaysia, selewat-lewatnya 16 September 2022 (Hari Malaysia)” dan telah memberi cadangan terperinci untuk menangani kecemasan iklim dengan “keazaman politik yang kuat”. Kami berharap seruan ini akan diambil serius.

Masih tidak cukup kesedaran bahawa alam sekitar dan sumber asli adalah asas ekonomi dan kedua-duanya menetapkan parameter berapa banyak pertumbuhan ekonomi yang boleh dikekalkan. Kami sekali lagi menggesa untuk komitmen transformatif dan anjakan paradigma dalam cara penghasilan dan penggunaan. Pemikiran semula dan anjakan dalam minda amat diperlukan.

Kita tidak boleh terus menggalakkan projek perniagaan-seperti-biasa yang tidak mampan di seluruh negara, yang bukan sahaja mahal tetapi juga memusnahkan kejaminan makanan kita, pada masa kita mesti melakukan semua yang kita boleh untuk melindungi sektor pengeluaran makanan kita, termasuk perikanan dan tanah pertanian kita. Adalah tidak boleh diterima untuk memusnahkan sektor pengeluaran makanan kita apabila harga makanan dan import makanan melambung naik.

Pendekatan perniagaan seperti biasa yang merosakkan dan tidak mampan ini perlu diubah. Beberapa bidang kritikal yang perlu diberi keutamaan adalah seperti berikut.

Pertama, kita mesti mengambil serius isu perubahan iklim dan memastikan hasrat dan tindakan yang lebih besar berkaitan mitigasi, penyesuaian dan usaha untuk menangani kerugian dan kerosakan. Kami mengalu-alukan inisiatif kerajaan baru-baru ini untuk meningkatkan tindakan iklim termasuk melalui penubuhan Majlis Tindakan Perubahan Iklim Malaysia, serta dalam memulakan perundangan iklim, dan membentuk Pelan Adaptasi Nasional. Inisiatif positif ini harus disegerakan, dan perubahan iklim diarusperdanakan ke semua peringkat kerajaan, dari peringkat persekutuan, negeri hingga tempatan, termasuk dalam sistem pendidikan kita. Usaha ini perlu bergerak pada kadar yang lebih cepat.

Kedua, kita perlu segera menangani isu-isu berkaitan pemuliharaan hutan dan tanah, pengurusan sungai, pencegahan dan tebatan banjir, dan memastikan bekalan air yang mencukupi, secara bersepadu. Hutan dan pokok adalah asas kepada ekologi, sumber bekalan dan pengurusan air dan kepelbagaian biologi. Penebangan hutan, terutamanya di kawasan bukit, sama ada untuk pembalakan, perladangan atau projek komersial, harus dihentikan atau dikurangkan secara drastik kerana ia telah melampaui batas. Langkah-langkah terkini untuk menyediakan dana untuk perlindungan, pemuliharaan dan pemulihan hutan daripada persekutuan ke negeri-negeri adalah dialu-alukan tetapi sekali lagi, usaha ini juga mesti disegerakan. SAM bagaimanapun amat mengambil berat tentang promosi projek pengimbangan karbon melalui penglibatan korporat dalam usaha pemuliharaan hutan. Pengalaman di luar negara telah menunjukkan kesan negatif terutamanya kepada masyarakat tempatan dan orang asli. Kita mesti belajar daripada pengalaman sedemikian dan mengelakkannya.

Keutamaan ketiga ialah kawalan pencemaran dan barangan toksik, bahan kimia dan sisa buangan. Kita telah mengalami pencemaran udara dan air yang serius. Gangguan air Lembah Klang adalah peringatan yang suram tentang apa yang akan terjadi lanjutan daripada toksin dalam alam sekitar kepada kesihatan orang ramai. Banyak lagi yang perlu dilakukan dalam pencegahan pencemaran, terutamanya terhadap sumber air kita.

Memang sudah tiba masanya untuk satu pihak berkuasa persekutuan bebas yang bertanggungjawab kepada Parlimen, yang tugas tunggalnya ialah menjaga sungai-sungai negara, termasuk memastikan kawasan tadahan air dan sungai-sungai di negeri-negeri dilindungi dan sumber air diuruskan dengan betul. Kita harus menyemak semula tarif air kita supaya pengguna kelas atas tidak membazir air.

Akta Kualiti Alam Sekeliling masih dalam semakan dan mengambil masa terlalu lama. Apa yang kita perlukan ialah Akta Perlindungan Alam Sekitar yang ditambahbaik, yang menangani kelemahan perundangan dahulu, termasuk berkaitan dengan peraturan mengenai penilaian kesan alam sekeliling.

Keempat, terdapat dorongan besar baru-baru ini untuk mengembangkan industri perlombongan di negara ini, termasuk dalam pengekstrakan nadir bumi, dengan rancangan nasional untuk mengubah industri perlombongan. Walaupun terdapat jaminan daripada peringkat persekutuan bahawa perlombongan sedemikian tidak akan berlaku di kawasan sensitif alam sekitar, kebimbangan kami adalah bahawa ia mungkin dijalankan di kawasan ini kerana disinilah sumber tersebut wujud, berdasarkan kepada sejarah perlombongan dan pengekstrakan negara sebelum ini. Kita tidak harus membebankan generasi akan datang untuk menangani sisa toksik, berbahaya dan radioaktif.

Sekali lagi, akan ada persaingan antara keperluan ekonomi dan alam sekitar, dengan alam sekitar biasanya dikorbankan demi keuntungan untuk industri.

Kita tidak boleh terus bertindak seperti ini. Sudah tiba masanya kita menyedari bahawa kita telah mencapai had yang boleh ditanggung oleh Ibu Bumi, dan jika kita terus mengabaikan tanda dan had amaranannya, kita akan menghadapi bencana alam sekitar yang akan menelan kos yang sangat besar, dari segi kesejahteraan manusia dan ekonomi.

Meenakshi Raman
Presiden,
Sahabat Alam Malaysia